

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

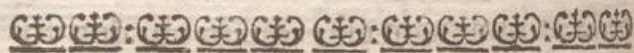
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 20. De neglectu minimorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Martius,

DIES XX.

De Neglectu Minimorum,

I.

HOc, inquiunt, nihil est, defectus levis est, exigua quædam regula, modica gratia; quid periculi subest, si negligatur? sed parcius hæc: nihil enim leve est in eo, quod refertur ad Deum adeò magnum; in eo, quod ipsi placere, vel displicere potest. Nihil est exiguum in eo, quod promovere, vel impedire potest tantum negotium, quantum est negotium nostræ salutis, aut perfectionis; nihil parvum est in eo, quod efficere potest, ut gradum aliquem gloriæ æternæ mereamur, vel amittamus. Non est res modica in omnibus rebus modicis fidem esse. Magnifignum amoris est, ei, quem amamus, in omnibus placere velle; nec in ulla re displicere, quantumvis ea modica videatur. Si exspectare velis, donec occasiones grandia pro Deo præstandi sese offerant, quando ea præstabis? quàm raræ in vita huiusmodi occasiones dantur? Præterea, potestne creatura tam exigua magnum reputare, quidquid demum pro Deo facit? magnitudo
di.

divina magnum reddit, quidquid contra Martius, se à nobis committitur, facitque exiguum, quidquid ad se honorandam exercetur.

II. Hoc, inquit, non est, nisi modicum quid. At Filius Dei asseverat, eum, qui in modico fidelis est, etiam in magnis fidelem fore; & qui in modico infidelis est, infidelem quoque in magnis fore. Terribile dictum, si id penetremus, si id credamus. Verum, possumusne de eo ambigere, postquam ex ore Dei prodijt? maxima incendia non rarò initium sumunt ab unica scintilla, quæ extincta non fuit; & maxima peccata à delicto levi, quod admissum est; reprobatio hominis ab unius gratiæ contemptu. Saul specie quadam necessitatis impulsus Samuelem non expectavit, ut sacrificium offerret. Hic, etsi levis videatur defectus, cor tamen Dei erga ipsum mutat, & initium ipsius reprobationis facit. Quàm terribiles effectus non habuit aspectus Davidis minùs cautus? modicæ infidelitates, leviæque furta Judæ ipsius avaritiam roboravêre, & ipsum eò denique deduxêre, ut Magistrum suum venderet, & seipsum ex desperatione suspenderet.

Luca 15.
v. 10.

III. Non est, inquis, nisi modicum quid. At eam ipsam ob causam minore tibi labo-

Q5

re

Martius.

1. Reg. 5.

v. 13.

re stabit; sicque minùs excusabilis eris, si id negligas. Difficultas rerum ignaviæ nostræ obtentus esse potest: sed ubi faciles sunt, quænam excusatio afferri potest? si Propheta, dicunt servi Naamani Domino suo, tibi suavisset rem quampiam difficilem ad sanitatem recuperandam, certè facere debueras; at cum remedium adeò facile, ut videlicet septies te laves, tibi præscribat, qua ratione, nisi fædissimam imprudentiæ notam incurrere velis, id respicere potes? postquam Christus Dominus tanta pro nobis fecit, & subiit, si grandia, difficilia à nobis exigeret, possemusne sine ignavia, & ingrati animi vitio, ab ijs nos eximere? & tamen pleraque, quæ à nobis requirit, modica, & facilia sunt. quo igitur prætextu hæc ei negare possumus?

Statue nunquam leve reputare, quidquid Deo placere, vel displicere, tuæque saluti prodesse, vel obesse potest.

Qui timet Deum, nihil negligit. Ecclesi. 7. v. 19.

Non est minimum, in minimis se relinquere. Imit. Christi.

DIES

DIES XXI.

De Mortificatione Christiana.

I.

OMnes illi, qui Christi sunt, inquit Ap-
 postolus, carnem suam crucifixerunt
 cum vitijs, & concupiscentijs. Necessa-
 riò proin renuntiare Christianismo debet,
 qui animi, sensuumque suorum motus e-
 domare recusat. Omnia, quæ Christia-
 nismum constituunt, gratia, axiomata, &
 exempla Christianos ad id obligant; præ-
 fertim verò gratia, quæ nos Christianos
 efficit, quacunque ex parte spectetur, ejus
 necessitatem nobis injungit inevitabilem.
 Si gratiam istam consideremus in sua origi-
 ne, à Deo Redemptore prodit, nimirum à
 Deo patiente, à Deo Cruci affixo. Gratia o-
 riginaria, quæ data fuit homini innocenti,
 erat gratia Dei Creatoris, hoc est, Dei feli-
 cis, Dei gloriosi, & hoc propterea, quia hæc
 erat gratia suavitatis, & deliciarum, quæ
 hominem ex hujus vitæ gaudijs evectura
 esset ad gaudia sempiterna. At gratia
 Christianorum, cum sit gratia Dei in Cruce
 morientis, necesse est, ut ad obtinendam
 cum suo Principio similitudinem, ad gau-
 dia alterius vitæ, per hujus vitæ afflictatio-
 nes nos perducatur.

II. Gra-